

ZILVEREN SERGE



Het jaar is 1996. “Gezocht: mecaniciens met interesse in motorfietsen” leest de piepkleine advertentie op het prikbord in het Kortrijkse VHTI waar de held van dit verhaal automechanica volgt.

Serge heeft geen oog voor de annonce. Hij loopt door de schoolgang met zijn gedachten elders, bij de concertreeks met zijn muziekband en hun uitstap naar de bierfeesten in Duitsland. Zijn klasgenoot Kris heeft wel interesse en stopt om het te lezen. Serge leest mee en voelt zich aangesproken.

“Zoals de meeste leerlingen Automechanica was ik niet bang om aan brommers te sleutelen en aan mobiletten te prutsen.” herinnert Serge zich, “Ik ging afstuderen en dus kon ik wel een jobke gebruiken. Tenminste, na de bierfeesten.”

Kris zal nooit bellen. Serge wel, en de rest is geschiedenis.

De jonge mecaniciens gaat aan de slag bij de legendarische Marc Tandt. De motorfietsen uit de advertentie blijken Harley-Davidsons te zijn. Die monsters boezemen hem schrik in en Serge twijfelt of de job wel iets voor hem is, want zijn ervaring is nul. “Ik zie mezelf dat twee jaar doen,” zegt hij tegen zijn toenmalig liefde Elke, “en daarna zien we wel.” Vijfentwintig jaar later sleutelt hij nog altijd aan de meest iconische motor, en schonk zijn jeugdvriendinnetje hem drie prachtige kinderen. Ook de saxofoon is gebleven.

De onzekerheid verdween en een gepaste bescheidenheid kwam in de plaats. Steeds onder de vleugels van een erkende Harley-dealer - eerste Motorfietsen Tandt, nu West-Flanders Motorbikes - groeit hij uit tot “*Chief Mechanic*”, maar zelf vindt Serge die stempel maar niks. “*Doe mo’ geweune,*” lacht hij, “Titels zijn niet aan mij besteed. Ik doe ik ook maar gewoon mijn werk.”



Sleutelen aan een top-product als een Harley schept pakken werkvreugde, zo blijkt. “Elke dag is anders dan de vorige. Het product, het cliënteel en alle veranderingen...”, bekent Serge, “Ik kan mij niet herinneren dat ik ooit een dag tegen mijn goesting ben komen werken.”

En inderdaad is het heel gezellig in garage van West-Flanders Motorbikes waar ondertussen vier gecertificeerde “*Master Mechanics*” rondlopen. Nico, Philip, Wouter en Serge zelf volgden met vrucht elke mogelijke opleiding bij Harley-Davidson.

“Zoiets geeft vertrouwen aan de klanten. Daar ben ik zeker van,” zegt Serge met klem. “Zijn kennen ons. En wij kennen onze klanten, hun moto en hun passie... Altijd dezelfde mecaniciens zien, scheidt ook een band. We krijgen wel vaker een bedanking van de klanten en dat motiveert ons om het beste van onszelf te blijven geven. We zitten hier goed, maar we rusten niet op onze lauweren.”



Als team kunnen ze elke uitdaging aan, ondersteept de “*Chief Mechanic*”:
“We hebben elk onze specialiteit en we staan elkaar met raad en daad bij. Elke Harley die binnenkomt, elk probleem, het maakt niet uit: we vinden we een

oplossing. We hebben de ervaring, de kennis en de goesting om hier nog lang te werken.”

Sinds hij als broekventje begon in de garage bij Tandt is er heel wat veranderd, beseft Serge. Niet alleen zichzelf is uitgegroeid tot een bedreven mechaniker, ook de motors zelf zijn al lang niet meer dezelfde als in zijn beginperiode: “Vandaag krijg je heel veel vragen over gsm en gps, over audio en communicatie. Dat had je vroeger niet. Een usb-aansluitingske hier, een *docking station* daar. Met al die vragen over electronica lijkt het soms wel alsof we werken voor Mediamarkt,” lacht hij. “Maar dat vind ik niet erg. Je moet de evolutie volgen anders zet je jezelf buiten spel.”

De vraag wat zijn favoriete Harley is, kan natuurlijk niet uitblijven. “Hoewel het in de eerste plaats motoren zijn, springen een paar modellen er toch uit,” zegt Serge voorzichtig. “Mijn hart gaat naar mijn Springer met een evo-blok. Zoals die draait, stampet en puft... Dat is puur genieten. Op reis moet je er niet mee gaan. Daarvoor zijn er veel betere modellen met meer comfort. Meestal rijd ik met een Road King of een touring, maar een occasioneel toertje met mijn Springer, daar kan voor mij weinig tegenop.”

Babbelen met Serge is een plezier. Zelfs met zijn 25 jaar ervaring in de tank, spreekt hij nog altijd met het vuur en het enthousiasme van de jonge slungel die reageerde op een kleine advertentie en daarna bij Marc Tandt aan de slag mocht.

Een kleine waarschuwing: als je ooit de kans krijgt met Serge te babbelen, moet je zorgen dat je tijd hebt. Veel tijd...

Genoteerd door **Brecht van Strfwrk**